

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul actului normativ

Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, republicată

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

În prezent, în materie de concurență, la nivel național, principalele reglementari incidente sunt: Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial nr. 742/2005, Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 din 16 decembrie 2002 privind aplicarea regulilor de concurență prevăzute la art. 81 și 82 din Tratatul de instituire a Comunității Europene¹, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 1 din 04 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 24 din 29 ianuarie 2004. Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cuprinde prevederi substanțiale și procedurale incidente în materie de concurență, în ceea ce privește practicile anticoncurențiale și concentrările economice, de dimensiune națională, în timp ce Regulamentele comunitare menționate mai sus, direct aplicabile la nivel național, cuprind prevederi incidente în cazul practicilor anticoncurențiale și concentrărilor economice, de dimensiune comunitară.

Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 instituie un sistem de competențe paralele, în cadrul căruia Comisia Europeană, autoritățile de concurență și instanțele naționale din statele membre ale Uniunii Europene devin competente să aplice direct prevederile art. 101 și 102 din Tratat.

În materia practicilor anticoncurențiale, respectiv în cazul înțelegerilor, deciziilor sau practicilor concertate interzise de art. 5 din Legea concurenței, precum și în cazul abuzului de poziție dominantă, prin art. 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 a fost reglementat la nivel de principiu general, aplicabil în toate statele membre, raportul dintre art. 101 și 102 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene și legislațiile statelor membre ale Uniunii Europene.

Astfel, atunci când autoritățile naționale de concurență ale statelor membre aplică legislația națională înțelegerilor, deciziilor asociațiilor de agenți economici, practicilor concertate sau abuzului de poziție dominantă, în măsura în care acestea pot afecta comerțul dintre statele membre, autoritățile naționale de concurență sunt obligate să aplice de asemenea legislația comunitară, respectiv art. 101 și 102 din Tratat. Prin urmare, astfel cum reiese din art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, Consiliul Concurenței, alături de autoritățile de concurență ale statelor membre, a devenit competent să aplice art. 101 și 102 din

¹ Prin Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, Tratatul de instituire a Comunității Europene a fost redenumit Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene, articolele sale fiind totodată renumerotate. Art. 81 și 82 din Tratatul de instituire a Comunității Europene devenind art. 101 și 102 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene

Tratat, în cazuri individuale.

În temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, autoritățile naționale de concurență au dobândit obligații, a caror nerespectare poate conduce la declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii privind o eventuală neîndeplinire a acestora de către România, în calitate de stat membru, dar și drepturi esențiale în ceea ce privește competența de a aplica prevederile comunitare incidente în materie de concurență.

- În ceea ce privește obligațiile pe care Consiliul Concurenței le are în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr.1/2003 este necesară reglementarea de urgență la nivel național a cadrului legal de natură a asigura respectarea deplină a:

- obligațiilor pe care Consiliul Concurenței le are în raporturile cu Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență, în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr.1/2003.

Conform acestor prevederi comunitare, autoritatea de concurență a unui stat membru poate desfășura orice investigație sau inspecție pe propriul teritoriu, în temeiul legislației naționale, în numele și pentru autoritatea de concurență a unui alt stat membru, pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare a articolelor 101 sau 102 din Tratat. Totodată, legislația comunitară prevede faptul că, la cererea Comisiei Europene, autoritățile naționale de concurență din statele membre desfășoară inspecțiile pe care Comisia le consideră necesare.

Astfel de solicitări din partea Comisiei Europene au avut deja loc în alte state membre, existând posibilitatea ca, în baza dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr.1/2003, în orice moment și autoritățile române de concurență să i se solicite efectuarea unei inspecții în numele Comisiei Europene sau al unei alte autorități de concurență dintr-un stat membru. În aceste condiții, este necesară reglementarea de urgență, la nivelul Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, a unor aspecte de natură procedurală, fără de care nu se poate asigura o respectare deplină a obligației de cooperare pe care Consiliul Concurenței o are în relația cu Comisia Europeană, precum și cu celelalte autorități naționale de concurență din statele membre ale Uniunii Europene.

În acest context, trebuie subliniat faptul că, pentru a se respecta toate drepturile de care se bucură, conform principiilor recunoscute la nivel comunitar, întreprinderile supuse unei inspecții desfășurate de Consiliul Concurenței la solicitarea Comisiei Europene sau a altei autorități naționale de concurență, se impune de urgență reglementarea unor aspecte procedurale, precum cele referitoare la elementele pe care trebuie să le continue actul administrativ în baza cărui se desfășoară o astfel de inspecție, conform principiilor comunitare aplicabile în cazul incidenței art. 101 sau 102 din Tratat și, nu în ultimul rând, procedura în baza căreia se emite un astfel de act administrativ.

De asemenea, în cazul inspecțiilor desfășurate, în baza prevederilor art. 21 alin.(1) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, de către Comisia Europeană, în alte incinte decât sediile întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, este necesară clarificarea și completarea prevederilor naționale incidente, respectiv ale art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, pentru a putea fi aplicate eficient,

la nivel național dispozițiile art. 21 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, potrivit căroră: “O decizie adoptată în temeiul alineatului (1) nu poate fi executată fără autorizarea prealabilă a autorității judiciare naționale a statului membru în cauză.”

- obligațiilor pe care România le are în temeiul art. 15 alin. (2), respectiv obligația de a transmite fără întârziere Comisiei Europene o copie a oricărei hotărâri scrise a instanțelor naționale, prin care se decide cu privire la aplicarea art. 101 și 102 din Tratat. În prezent, la nivelul legislației naționale nu este reglementată o procedură care să asigure această transmitere neîntârziată a hotărârilor către Comisia Europeană. Transmiterea cu întârziere sau netransmiterea acestor hotărâri este de natură a încălca obligațiile pe care România le are în calitate de stat membru, Comisia Europeană având dreptul, atunci când aplicarea coerentă și unitară a art. 101 și 102 din Tratat impune acest lucru, să acționeze din oficiu și să înainteze observații scrise instanțelor statelor membre.

- În ceea ce privește drepturile pe care autoritățile naționale de concurență, astfel cum sunt desemnate la nivelul fiecărui stat membru, le-au dobândit în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, acestea se referă la competența de a adopta decizii similare cu cele pe care le poate adopta Comisia Europeană, în materie de concurență, respectiv pot să solicite încetarea unei încălcări a art. 101 și 102 din Tratat, pot să dispună măsuri provizorii sau interimare, să accepte angajamente din partea întreprinderilor și să impună amenzi, penalități cu titlu cominatoriu sau orice alte sancțiuni, prevăzute în dreptul național.

Drepturile substanțiale, recunoscute de legislația comunitară autorităților naționale de concurență, inclusiv Consiliului Concurenței, ca autoritate care aplică la nivel național legislația incidentă în materie de concurență, se exercită însă conform procedurilor naționale existente la nivelul fiecărui stat membru.

În prezent, se impune modificarea și completarea de urgență a Legii concurenței nr. 21/1996 întrucât, spre exemplu, deși Consiliul Concurenței are dreptul, în temeiul art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, să adopte decizii cu angajamente, la nivelul legislației naționale nu există o procedură în baza căreia să poată fi adoptate astfel de decizii. În lipsa unui cadru procedural la nivelul legislației naționale, Consiliul Concurenței nu poate adopta decizii cu angajamente nici în privința acordurilor de dimensiune națională și nici în ceea ce privește acordurile de dimensiune comunitară, care intra sub incidența art. 101 sau 102 din Tratat.

- În ceea ce privește drepturile și garanțiile de care întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi, supuse unor investigații sau inspecții, se bucură, se impune consacarea la nivelul legislației naționale a conceptului de „legal privilege”, astfel cum acesta a fost recunoscut și consacrat în jurisprudența Curții Europene de Justiție, precum și a procedurii aplicabile în vederea asigurării

respectarii acestui principiu.

La nivel comunitar, Curtea Europeana de Justitie a recunoscut conceptul de "legal privilege", menit sa garanteze dreptul la aparare al întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, supuse investigatiilor in materie de concurenta.

Se impune preluarea de urgența la nivelul legislației naționale a limitelor minime de garantare a acestui drept, astfel cum au fost consacrate la nivel comunitar, avand in vedere ca, in materie de concurență, in prezent, in baza Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003 este consacrat un sistem de aplicare paralela a legislatiei nationale si a celei comunitare de catre Consiliul Concurenței. Astfel, în cazul aplicării de catre Consiliul Concurenței a art. 101 si 102 din Tratat, întreprinderilor si asociațiilor de întreprinderi trebuie sa le fie respectate garantiile recunoscute la nivel comunitar. Se observa ca si alte state au prevazut expres la nivelul legislatiei nationale acest concept (ex. Ungaria, Olanda), recunoscut de instantele comunitare si respectat de Comisia Europeana.

Prin prisma principalelor aspecte subliniate mai sus, in măsura în care, în prezent, la nivelul legislației naționale exista doar norme procedurale de natura a da eficiență competențelor pe care Consiliul Concurenței le are in ceea ce privește practicile anticoncurențiale de dimensiune națională, se impune de urgență, modificarea Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, în scopul creării cadrului procedural necesar pentru a da eficiență drepturilor pe care autoritatea națională de concurență le are in virtutea reglementarilor comunitare, in ceea ce privește practicile anticoncurențiale de dimensiune comunitară, care pot afecta comerțul între statele membre.

Pentru ca prevederile art. 101 și 102 din Tratat să poată fi aplicate eficient la nivel național, atât din punct de vedere al deciziilor pe care autoritatea națională de concurență are competența, în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, să le adopte, cât și din punct de vedere al obligațiilor de cooperare pe care Consiliul Concurenței le are in raporturile cu Comisia Europeană și celelalte autorități de concurență din statele membre, este necesară modificarea de urgenta a Legii concurenței nr. 21/1996, republicata.

Includerea in lege a unor prevederi substantiale si procedurale referitoare la aplicarea de către Consiliul Concurenței a legislației comunitare va permite ulterior modificarea și completarea substanțială a legislatiei secundare, date in aplicare Legii concurenței, legislație care va completa cadrul procedural necesar aplicarii art. 101 si 102 din Tratat, conform principiilor consacrate de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. In masura in care intreaga legislatie secundara adoptata de Consiliul Concurenței, respectiv regulamentele si instructiunile, este data in aplicarea Legii concurenței, o modificare si completare a legislatiei secundare, nu se poate realiza fara sa existe întâi o modificare a prevederilor substantiale și procedurale din legislația principală, respectiv din Legea concurenței, aceste modificari si completari urmand a sta la baza celor care se vor opera la nivelul legislației

secundare.

Prin urmare, crearea cadrului procedural care sa asigure respectarea de catre Consiliul Concurenței a obligatiilor pe care le are în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, nu se poate face direct prin legislatia secundara, fără a se impune, de urgență, mai întâi o modificare și completare a Legii concurenței.

O parte din prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003 au fost preluate la nivel național anterior intrării acestuia în vigoare, prin modificările și completările aduse Legii concurenței nr. 21/1996 prin dispozițiile OUG nr. 121/2003, aprobată prin Legea nr. 184/2004, precum și prin prevederile Legii nr. 538/2004.

Această preluare parțială a prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003 se dovedeste în prezent insuficientă, impunându-se de urgență consacrarea la nivel național a unor reguli substanțiale și procedurale, care pe de o parte să dea eficiență competențelor pe care Consiliul Concurenței, ca autoritate națională de concurență, le-a dobândit direct, în temeiul art. 5 din Regulamentul (CE) nr.1/2003, iar pe de altă parte să conducă la respectarea de catre Consiliul Concurenței și, în ultima instanță, de către România a obligatiilor comunitare, în materie de concurență.

În consecință, prin schimbările preconizate se urmărește o modificare și o completare a cadrului legal existent, modificare și completare de natura a asigura respectarea și aplicarea eficientă de catre Romania, în calitate de stat membru, prin intermediul Consiliului Concurenței, a principiilor comunitare incidente în materie de concurență

Astfel, deși Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 este de directă aplicabilitate pe teritoriul României în calitate de stat membru, unele din prevederile sale, pentru a se aplica în mod optim și unitar în statele membre, determină necesitatea unor modificări și completări la nivelul legislațiilor naționale, atât de natură substanțială, cât și de natură procedurală.

În ansamblul lor, schimbările preconizate au ca scop respectarea principiilor consacrate prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și Regulamentul Consiliului (CE) , în principal cele privind aplicarea uniformă și consecventă a normelor comunitare de concurență și asigurarea certitudinii juridice. În acest sens, pentru a veni în sprijinul atât al Consiliului Concurenței, cât și în cel al întreprinderilor este necesar totodată ca prevederile naționale care reglementează practicile anticoncurențiale și concentrările economice să fie cât mai aproape ca și conținut de cele comunitare. Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi se vor afla astfel în situația de a-și evalua un anumit comportament prin prisma acelorasi principii consacrate, în mod unitar, atât în legislația națională, cât și în cea comunitară.

Prin prisma aspectelor menționate mai sus, în absența unui cadru legal adecvat, care poate fi asigurat doar prin modificarea Legii concurenței nr. 21/1996, conform prezentului proiect, consecințele negative

	<p>imEDIATE sunt reprezentate de o eventuala declanșare de către Comisia Europeană a procedurii privind neîndeplinirea obligațiilor pe care România le are în calitate sa de stat membru al Uniunii Europene. Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate națională de concurență, nu dispune în prezent de toate mijloace necesare îndeplinirii obligațiilor de cooperare cu Comisia Europeană, obligații care decurg din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.</p> <p>Necesitatea modificării de urgență a cadrului legal incident în materie de concurență decurge și din agravarea situației economice pe fondul crizei, care conduce la crearea premiselor favorabile manifestării comportamentelor anticoncurențiale. Înțelegerile între întreprinderi în ceea ce privește, de exemplu, prețurile sau împărțirea piețelor, reprezintă o astfel de manifestare. Ca urmare, putem spune că actuala criză poate duce la formarea de carteluri (de exemplu, creșterea prețurilor poate fi generată de un asemenea cartel). Aceste lucruri afectează, în final, nu numai economia, dar chiar și consumatorii. Legislația din domeniul concurenței are ca obiectiv nu doar protejarea liberei concurențe, ci și protejarea consumatorilor. În ultima vreme se constată o înmulțire a semnalelor care indică posibile comportamente prohibite prin legislația concurenței. Prin modificările propuse a fi adoptate, prin prezentul proiect de ordonanță de urgență, Consiliul Concurenței primește instrumente noi, de natură a asigura combaterea promptă și eficientă a practicilor comerciale incorecte menționate anterior.</p> <p>Prin prezentul act normativ se propun, totodată și schimbări care, fără a fi justificate de urgență, și fără a avea legătură directă cu incidența legislației comunitare în dreptul național, răspund unor probleme evidențiate în practica Consiliului Concurenței, fiind de natură a acoperi anumite lacune ale Legii concurenței nr. 21/1996, republicată sau de a clarifica aspecte susceptibile de interpretări diferite.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Principalele schimbări preconizate au la baza principiile consacrate la nivel comunitar și sunt menite să dea eficiență drepturilor pe care le are Consiliul Concurenței, în temeiul legislației comunitare, să asigure respectarea obligațiilor autorității naționale de concurență în relațiile cu Comisia Europeană și autoritățile de concurență din statele membre să asigure o aplicare unitară a legislației naționale și a celei comunitare în materie de concurență și nu în ultimul rând să acopere anumite lacune legislative sau interpretări diferite care au fost reliefate de practica Consiliului Concurenței sau a instanțelor judecătorești.</p> <p>Prezentăm în continuare principalele modificări și completări preconizate, precum și motivările aferente acestora. Principalele propuneri de modificare și completare menționate mai sus, au determinat o serie de alte propuneri de modificare sau completare la nivelul unor articole din lege, în scopul corelării prevederilor legale.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Intrucât art. 2 reglementează cadrul general de aplicare a legii, atât în cazul practicilor concertate cât și al concentrărilor economice se

modifică preambulul alin. (1), prin eliminarea sintagmei “au sau pot avea ca efect”, care nu este justificată în cazul concentrărilor economice.

Totodată, se înlocuiește sintagma “agenți economici” cu cea de “întreprindere”, în concordanță cu noțiunea folosită în Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, dar și în întreaga legislație comunitară, direct aplicabilă (spre ex. cazul regulamentelor comunitare de exceptare pe categorii). Noțiunea de “întreprindere” comportă anumite particularități în materie de concurență, fiind definită în mod clar în jurisprudența instanțelor comunitare – în cazuri precum T-61/89, C-260/89, T-513/93, C-218/00. În conformitate cu aceasta modificare, la art. II se menționează faptul că trimiterile din textul legii, la noțiunea de “agenți economici” se vor considera facute la noțiunea de “întreprindere”.

Este necesară eliminarea din textul art. 2 a excepției prevăzută la alin.(4), întrucât, în măsura în care libera concurență dintr-un sector face obiectul unor reglementări speciale, se aplică aceste reglementări. Practic, aceasta regulă este valabilă pentru toate sectoarele reglementate (de ex. comunicații, servicii financiare, asigurări, etc) fără a fi necesar ca Legea concurenței să le menționeze expres și limitativ.

- Modificările și completările de la art. 3 au în vedere prevederile art. 35 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și au ca scop desemnarea Consiliului Concurenței ca „autoritate națională de concurență”, sintagmă utilizată de regulament cu privire la autoritățile naționale de concurență din statele membre.

- În scopul unei aplicări unitare a legislației în materie de concurență, la nivel național și comunitar, se modifică prevederile alin. (1), în scopul armonizării cu prevederile art. 101 alin. (1) din TFUE. La alin. (2) al art. 5 modificările sunt în sensul eliminării regimului excepției individuale a acordurilor ce intră sub interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1), care se acordă, în prezent, prin decizie a autorității de concurență și instituirii unui sistem de excepții direct aplicabile, în conformitate cu modelul comunitar, astfel cum este instituit prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

Scopul modificărilor propuse la art. 5 este acela de a asigura deplina concordanță cu prevederile art. 101 alin. (3) din TFUE, precum și cu prevederile art. 1 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, potrivit cărora acordurile care nu îndeplinesc condițiile de la art. 101 alin. (3) din TFUE sunt interzise fără a fi nevoie, în acest sens, de o decizie prealabilă a autorității de concurență, iar cele care îndeplinesc aceste condiții nu sunt interzise.

În condițiile în care un acord, o înțelegere sau o decizie a întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi poate intra atât sub incidența regulilor de concurență naționale, cât și a celor comunitare, este necesar să fie incidente aceleași principii, respectiv evaluarea îndeplinirii condițiilor de exceptare individuală a respectivului acord, înțelegere sau decizie, să se realizeze direct de către întreprinderile implicate.

În acest sens, eliminarea regimului exceptării individuale s-a realizat la nivelul legislației naționale din majoritatea statelor membre, după momentul intrării în vigoare a Regulamentului Consiliului (CE) nr.1/2003 care, prin art. 1 a eliminat regimul exceptărilor individuale (dispensa), potrivit căruia evaluarea îndeplinirii condițiilor de exceptare o făcea Comisia Europeană (pentru acordurile de dimensiune comunitară), iar nu întreprinderile implicate.

În consecință, în urma acestor modificări, în lipsa unei decizii a autorității de concurență, întreprinderile își vor autoevalua conformitatea acordurilor la care sunt parte cu prevederile legale aplicabile, naționale și/sau comunitare, ceea ce va reduce birocrăția și va veni în sprijinul întreprinderilor.

În ceea ce privește beneficiul exceptării pe categorii, la alin. (3) al art. 5 s-a optat, din motive practice și în scopul asigurării certitudinii juridice, la fel ca și în cazul legilor care reglementează materia concurenței din Germania sau Spania, să se facă trimitere în privința condițiilor de exceptare a acordurilor de dimensiune națională la condițiile și criteriile de încadrare pe categorii stabilite de Regulamentele comunitare; se asigură astfel un cadru unitar, condițiile de exceptare pe categorii fiind aceleași atât în privința acordurilor de dimensiune națională, cât și în cazul celor de dimensiune comunitară.

Totodată, prin alin. (5) și (6) ale art. 5, la fel ca și în cazul legislației naționale aplicabilă în celelalte state membre se preiau principiile consacrate la art. 2, respectiv 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

- Modificările de la art. 6 s-au realizat prin prisma prevederilor art. 102 din TFUE și art. 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. Astfel, prevederile alin. (1) se armonizează cu prevederile art. 102. Totodată, la alin. (3) al art. 6 se introduce un principiu comunitar, consacrat în jurisprudența Curții Europene de Justiție (spre ex. cazul C-27/76 United Brands), potrivit căruia în condițiile în care cota de piață a unei întreprinderi nu depășește 40% se prezuma ca aceasta nu se afla în poziție dominantă (este o prezumție relativă). Acest principiu se regăsește și în legislația altor state membre (spre ex. în cazul legii concurenței din Republica Cehă).

- Se abrogă art. 7. Având în vedere natura măsurilor care pot fi dispuse de instanța, potrivit acestui articol, eventualele părți în proces, calitatea procesuală activă sau pasivă și, nu în ultimul rând, modul în care este reglementată la nivel național competența secțiilor, funcțiile de natură litigiilor deduse judecătoria lor, aplicarea art. 7 era dificilă și lipsită de eficiență. La alin. (3), condiția referitoare la evitarea creșterii prețurilor intra în contradicție cu “prețurile de ruinare”, ca modalitate de realizare a abuzului de poziție dominantă.

La nivel comunitar există conform art. 7 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, posibilitatea impunerii de către Comisie a oricărei măsuri corective comportamentale sau structurale proporțională cu încălcarea comisă și necesară pentru încetarea efectivă a încălcării. În cazul nerespectării acestora se poate impune amenda maximă sau

amenzi cominatorii.

Se propune, ca în locul art. 7 și în legislația națională să fie introduse prevederi similare cu cele de la nivel comunitar, la art. 45 din lege. Astfel de prevederi care pot înlocui în mod eficient prevederile art. 7, urmează a fi aplicabile atât în cazul înțelegerilor anticoncurențiale, cât și al abuzului de poziție dominantă, spre deosebire de actualul art. 7 care se aplica doar în cazul abuzului de poziție dominantă.

- Se modifică art. 8, care urmează să preia principiile consacrate la pct. 7-11 din Comunicarea Comisiei Europene privind înțelegerile care nu restricționează în mod semnificativ concurența (Jurnalul Oficial C368/22.12.2001).

Având în vedere faptul că art. 5 alin. (3), astfel cum modifică, face trimitere la regulamentele emise de către Comisia Europeană este necesară o armonizare a pragurilor de minimis cu cele prevăzute de legislația europeană, respectiv cele din Comunicarea Comisiei Europene.

Întrucât art. 5 din Legea concurenței și 101 din TFUE se vor aplica împreună, în măsura în care o practică anticoncurențială afectează comerțul între statele membre, este necesară și oportună armonizarea pragurilor de minimis. În prezent, există situații în care aplicarea celor două conduce la rezultate diferite, spre exemplu în cazul înțelegerilor care au ca obiect limitarea producției sau distribuției.

- Art. 9 se modifică, fiind aduse clarificări și completări de natură a se asigura o aplicare eficientă a acestor prevederi.

La alin. (1) urmează să se facă trimitere și la “inacțiuni”, ca modalitate prin care autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale pot restrânge, împiedica sau denatura concurența. Se elimină din conținutul art. 9 excepția de la excepție, reglementată de alin. (2), întrucât este de natură să creeze o contradicție cu principiile consacrate la Cap.I -art. 2 -privind sfera de aplicare a legii. În cazul în care administrația publică acționează cu respectarea limitelor trasate de legislația specifică, soluția nu este declansarea unei investigații privind încălcarea art. 9, ci modificarea reglementărilor care au impact anticoncurențial.

În ceea ce privește posibilitatea Consiliului Concurenței de a se adresa instanței de judecată, dacă măsurile dispuse de Consiliul Concurenței nu sunt respectate de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale, se propune să fie prevăzută expres competența secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel București, conform Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ. Ceea ce poate solicita Consiliul Concurenței instanței de contencios administrativ corespunde soluțiilor pe care le poate dispune aceasta în privința actelor administrative, conform prevederilor Legii nr. 554/2004.

Totodată, se introduce o prevedere expresă care reglementează termenul în care Consiliul Concurenței se poate adresa instanței de judecată. Cu referire la termenul în care Consiliul Concurenței se poate adresa instanței în ipoteza în care autoritățile sau instituțiile

administratiei publice nu se conformeaza deciziei sale, acesta trebuie sa aiba o durata mai lunga, avand in vedere ca pentru a constata daca organul administrativ in cauza s-a conformat sau nu masurilor impuse prin decizie de Consiliul Concurentei, autoritatea de concurenta trebuie sa intreprinda anumite actiuni care de multe ori nu s-ar putea finaliza in cadrul unui termen mai scurt. Prin reglementarea unui termen mai scurt de 6 luni ar exista riscul ca autoritatea de concurenta sa nu mai fie in termenul legal pentru sesizarea instantei.

- Art. 10 se modifică in scopul preluării la nivel național a principiilor din art. (2) și (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004. Modificarea are ca scop să consacre la nivelul legislației nationale, in ceea ce priveste analiza concentrarilor de dimensiune nationala a acelorasi principii aplicabile la nivel comunitar in ceea ce priveste concentrarile de dimensiune comunitara. Spre ex. principiile care stau la baza obligatiei de notificare, definirea concentrarilor economice, conditiile de notificare, testul privind afectarea semnificativa a concurentei, astfel cum acestea sunt prevazute de art. 2 și 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, direct aplicabil la nivelul national doar in ceea ce priveste concentrarile de dimensiune comunitara.

- La art. 11 se modifică lit. b) și c) în scopul reformulării excepțiilor reglementate de aceste litere, conform regulilor instituite la nivel comunitar prin art. 3 alin. (5) lit. a) și c) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004.

- Art. 12 se modifică pentru a se pune în acord cu modificările de la nivelul legislației comunitare.

Modificarea urmărește sa preia principiul consacrat la nivel comunitar, în art. 2 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr.139/2004. La 1 mai 2004, la nivel comunitar a intrat în vigoare o nouă reglementare în materie de concentrări economice, Regulamentul Consiliului (CE) nr.139/2004. Una dintre modificările importante aduse de noua reglementare a fost cea referitoare la testul de compatibilitate, trecându-se de la „testul de dominanță”, la testul SIEC (substantial impediment of effective competition test). Potrivit testului anterior, Comisia determina mai întâi aspectele legate de crearea sau consolidarea unei poziții dominante ca rezultat al concentrării, după care se analizau efectele legate de împiedicarea semnificativă a concurenței efective. Potrivit testului SIEC crearea sau consolidarea unei poziții dominante este văzută drept una dintre formele în care poate fi împiedicată concurența efectivă pe piață.

Întrucât precedenta modificare a Legii concurenței s-a realizat înainte de intrarea în vigoare a regulamentului comunitar, testul SIEC nu a fost preluat în legislația națională. În aceste condiții, preluarea în legislația națională a testului de compatibilitate aplicat în prezent la nivel comunitar asigură armonizarea legislativă și, implicit, abordarea operațiunilor de concentrare de dimensiune națională de o manieră coerentă cu practica existentă la nivel comunitar.

- Se abrogă art. 13. Adoptarea, în cuprinsul art. 12, a soluției comunitare de evaluare a concentrărilor economice, bazată pe analiza efectelor asupra concurenței implică un rol crescut al analizei economice în cazul concentrărilor economice. În acest context, criteriile enumerate la art. 13 alin. (1), utile în evaluarea măsurii în care se crează sau se consolidează o poziție dominantă pe piață, devin neadecvate. Prin prisma noului test de evaluare a concentrărilor economice, criteriile și instrumentele de analiză se multiplică și se diferențiază în funcție de natura concentrării (măsura în care este vorba de o concentrare orizontală sau nu) și a tipului de efecte așteptate ca rezultat al concentrării (unilaterale, de coordonare).

De asemenea, condițiile de exceptare enumerate la alin. (2) al art. 13, necesare în condițiile aplicării testului de dominanță, devin inutile prin raportare la noul test (SIEC), având în vedere că efectele vor constitui principala bază de autorizare/interzicere a concentrărilor economice.

În plus, este preferabil ca reglementarea unor criterii aplicabile în analiza concentrărilor economice să fie realizate prin regulamente/instrucțiuni ale Consiliului Concurenței, soluție similară celei alese la nivelul Uniunii Europene care permite, pe de o parte, un grad suficient de detaliere și, pe de altă parte, nu încarcă excesiv textul legii și permite o flexibilitate mai mare în ceea ce privește eventuale modificări ulterioare, impuse de evoluția legislației comunitare.

- Pentru o mai mare claritate, respectiv în scopul eliminării interpretărilor diferite care au fost date, în practică, de către întreprinderile supuse obligației de notificare, se reformulează art. 14. În acest sens, este preferabilă o formulare la afirmativ fiind clar, în acest fel, că cele două condiții prevăzute trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca o concentrare economică să fie notificabilă.

- Se modifică art. 15, în conformitate cu regulile comunitare din art. 4 și 7 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 aplicabile în materia concentrărilor economice de dimensiune comunitară, urmând ca aceste reguli să se aplice și în ceea ce privește concentrările de dimensiune națională, supuse analizei Consiliului Concurenței, iar nu Comisiei Europene. La alin. (5), prin prisma abrogării art. 13 se va prevedea expres faptul că în ceea ce privește criteriile de evaluare a compatibilității concentrărilor economice acestea se vor stabili prin legislația secundară.

- După art. 17 se introduce un articol nou, articolul 17¹ care va reglementa expres situația interimatului funcției de Președinte al Consiliului Concurenței, în cazul situațiilor de la art. 17 alin. (8) lit. b)-f). Necesitatea acestei completări a fost reliefată de o situație practică, respectiv demisia Președintelui, situație în care s-a constatat un vid legislativ în ceea ce privește interimatul funcției, până la numirea unui nou președinte, în condițiile legii.

- Art. 19 se completează cu un nou alineat, alin. (3), care, pe

modelul alin. (2), este de natură a reglementa situația referitoare la continuarea mandatului expirat al unui membru al plenului Consiliului Concurenței până la depunerea jurământului succesorului sau, situație nereglementată cu claritatea în prezent.

- La art. 20 se modifică alin. (1), (4) și (6). Completările de la alin. (1) au ca scop să clarifice procedura de adoptare a deciziilor la nivelul organelor decizionale ale Consiliului Concurenței. În ceea ce privește alin. (4) se elimină prevederile de la lit. c) și e) pentru a se pune în concordanță cu modificările de la art. 7, respectiv art. 5 (referitoare la excepțiile pe categorii). Lit. d) și g) ale alin. (4) se modifică și se completează pentru a acoperi toate situațiile în care Consiliul Concurenței emite avize (lit. d)), respectiv pentru a asigura o terminologie unitară în ceea ce privește Raportul anual și pentru a crea cadrul de adoptare a Raportului anual privind ajutoarele de stat acordate în România (lit. g)). Lit. h) nu se va mai regăsi în conținutul alin. (4). Întrucât art. 9 este reglementat la capitolul “Practici anticoncurențiale”; pentru constatarea acestora se declanșează investigație și se adoptă o decizie de către Consiliul Concurenței, pe baza raportului de investigație. Prin urmare, lit. h) -“analizarea încălcărilor art. 9” se regăsește inclusă la alin. (4) lit. a). Analiza încălcării prevederilor art. 9, ca practica anticoncurențială urmează aceeași procedură de investigație ca și cea privind încălcarea art. 5, 6 sau 15.

Din cuprinsul alin. (6) se elimină prevederile referitoare la căile de atac deoarece se dublează cu prevederi art. 47 alin. (5) și 55 alin. (5), forma în vigoare.

- La art. 22 se introduce un nou alineat, respectiv alineatul (4), care urmează să preia la nivelul legislației principale, prevederile existente în prezent în Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, pentru a se da eficiență deplină acestor prevederi.

De asemenea, se introduce o prevedere prin care li se recunoaște și inspectorilor de concurență cu studii economice sau alte studii vechimea în specialitate economică sau după caz alta specialitate, pentru perioada în care își desfășoară activitatea în cadrul Consiliului Concurenței, pe modelul prevederilor existente în art. 11 din OUG nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare.

- Art. 25 se completează prin trei alineate noi, respectiv alineatele (4)-(6), care urmează să reglementeze condițiile în care Consiliul Concurenței asigură asistență juridică personalului/membrilor Plenului. Dispoziții similare există în legislația națională, în art. 28 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul politistului, precum și în Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 9/2009 privind condițiile acordării sumelor pentru asigurarea asistenței juridice a politistului pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Rațiuni asemănătoare celor prevăzute în respectivele acte normative există și în ceea ce privește Legea concurenței, prin prisma specificului activității Consiliului Concurenței, în special prin prisma puterilor de

investigație și a măsurilor care pot fi dispuse prin deciziile autorității de concurență.

Prin aceste propuneri se urmărește înlăturarea presiunilor la care întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi încearcă să supună angajații Consiliului Concurenței, prin formularea unor plângeri penale. Este vorba în special de plângeri care, deși invocă un presupus abuz în serviciu al angajaților Consiliului Concurenței, se dovedesc, în urma cercetării penale, total neintemeiate prin prisma puterilor legale de investigație și de decizie reglementate de Legea concurenței. Astfel de plângeri pun însă personalul, care își exercită atribuțiile, în limitele legii, în situația de a angaja anumite cheltuieli pentru asistența juridică.

Suportarea din fondurile bugetare a sumelor necesare asigurării asistenței juridice, astfel cum se propune la alin. (4) și (5) ale art. 25, nu înlătură răspunderea personală a angajaților Consiliului Concurenței.

Conform textului propus la alin. (5) al art. 25, în măsura în care fapta săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu se dovedește a fi infracțiune, fiind pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă în acest sens, sumele suportate de Consiliul Concurenței pentru asistența juridică se vor restitui de către angajații în sarcina cărora se reține săvârșirea respectivei infracțiuni, fondurile bugetare sau instituția nefiind afectate în mod direct. În ceea ce privește o eventuală afectare indirectă a instituției (spre ex. de imagine) printr-o infracțiune săvârșită, în exercitarea atribuțiilor, de către angajații săi, aceasta are loc independent de faptul că asistența juridică a fost sau nu suportată de Consiliul Concurenței.

Practic, prin textele legale propuse Consiliul Concurenței dorește să vină în susținerea prezumției de nevinovăție de care se bucură orice persoană, inclusiv angajații săi, în exercitarea atribuțiilor, a puterilor de investigație și de decizie, astfel cum acestea sunt reglementate de lege. În măsura în care însă se dovedește că sunt vinovați de săvârșirea unei infracțiuni, aceștia vor răspunde personal, în condițiile Codului Penal, suportând și cheltuielile cu asistența juridică, angajate de instituție.

• Art. 26 se modifică după cum urmează:

- la alin.(1) lit. a) se elimină sintagma “la inițiativa sa sau în urma unei plângeri, sesizări sau notificări”, întrucât se repetă prevederile art. 34 din lege, care reglementează modul în care Consiliul Concurenței dispune declansarea investigațiilor. Totodată, se adaugă trimiterea la investigațiile privind posibilă încălcare a art. 9 (pentru a se pune în concordanță cu lit. b) a art. 26, care prevede adoptarea unei decizii în cazul încălcării art. 9, constatată în urma investigației desfășurate de Consiliul Concurenței), la investigațiile declanșate conform art. 46 alin. (3), astfel cum se modifică, și la investigațiile declanșate pentru investigarea încălcării art. 101 și 102 din TFUE (în conformitate cu art. 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003). Din textul de la lit. a) a alin. (1) se elimină referirea la art. 12, care prevedea interdicția la modul general; în plus art. 12 a fost modificat (a se vedea în acest sens modificările de la art. 12)

- la lit. b) a alin. (1) se va elimina trimiterea la art. 12, care nu este o încălcare în sine, ci acest articol reglementează o interdicție generală.

În ceea ce privește teza a doua a literei b), referitoare la ordinul presedintelui, aceasta se va regăsi la art. 36, astfel cum este modificat. Totodată, se adaugă expres competența de a adopta decizii cu privire la art. 101 și 102 din TFUE, conform art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

- la lit. c) a alin. (1) se vor introduce prevederi referitoare la deciziile cu angajamente și măsuri interimare, pentru a se da eficiența prevederilor art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, care prevede că autoritățile naționale de concurență sunt împuternicite să adopte astfel de decizii.

- actualele prevederi ale lit. c) se vor elimina din conținutul alin. (1), întrucât se referă la certificarea neintervenției (negative clearance); sistemul certificării neintervenției a fost preluat din legislația comunitară, însă, în prezent, acesta nu mai există la nivel comunitar, evaluarea înțelegerilor sau acordurilor prin prisma regulilor de concurență fiind făcută de întreprinderi, iar nu de către Comisia Europeană. Se propune, pe cale de consecință eliminarea și din legislația națională a sistemului în baza căruia înainte de a stabili o înțelegere, decizie sau practică concertată întreprinderile implicate pot solicita Consiliului Concurenței o certificare prealabilă că nu există temeie pentru intervenția sa în baza art. 5 alin. (1) sau 6.

Eliminarea certificării neintervenției are aceleași rațiuni ca cele aplicabile în cazul eliminării sistemului exceptării individuale, care era reglementat de art. 5 alin. (2), respectiv competențele Consiliului Concurenței de a aplica art. 101 și 102 din TFUE (a se vedea argumentele prezentate cu privire la necesitatea modificării art. 5);

-la lit. d) a alin. (1) se elimină prevederile referitoare la deciziile pe dispensă, în conformitate cu modificarea de la art. 5, care urmărește printre altele să elimine, pentru a fi în concordanță cu art. 1 alin. (1) și (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, sistemul exceptării individuale prin deciziile emise de Consiliul Concurenței; prin urmare, la lit. d) se vor menține doar prevederile referitoare la deciziile adoptate în cazul concentrărilor economice;

- lit. e) a alin. (1) se modifică în concordanță cu modificările de la art. 5 potrivit cărora nu vor mai exista regulamente ale Consiliului Concurenței de exceptare pe categorii, urmând a se aplica direct regulamentele comunitare; La lit. e) se vor introduce reglementări referitoare la retragerea beneficiului exceptării în temeiul unui regulament comunitar, preluându-se principiul din art. 29 alin. (2) coroborat cu pct. 10 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003);

-lit. f) a alin. (1) se completează cu referirea expresă la monitorizarea măsurilor dispuse în cazul concentrărilor; Prin deciziile de autorizare a concentrărilor economice se pot impune condiții și/sau obligații, îndeplinirea lor de către întreprinderi fiind necesar a fi monitorizată de Consiliul Concurenței pentru a se verifica dacă este respectată decizia de autorizare condiționată;

- lit. g) a alin. (1) se modifică în scopul preluării principiilor din art. 17 al Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003 referitor la investigațiile sectoriale;

-lit. l) a alin. (1) se modifică, în scopul evitării unor interpretări diferite

care s-au dat în practică. Astfel, teza a II-a de la lit. l) a fost interpretată în mod diferit: fie modificarea se refera la proiecte de acte normative supuse avizarii conforme, fie modificarea se refera la acte normative în vigoare care au efect anticoncurențial. În practica Consiliului Concurenței prevederea în cauza a fost aplicată în sensul celei de-a doua interpretări, interpretare care ofera autorității de concurență posibilitatea de a interveni în vederea modificării acelor acte normative în vigoare care contin prevederi cu efect anticoncurențial;

-la lit. p) modificările sunt date de rațiuni ce țin de claritate a textului și de tehnica legislativă. Astfel, art. 26 lit. p) și art. 30 alin. (4), din forma în vigoare, reglementează același tip de competențe în sarcina Consiliului Concurenței. Prin urmare, la art. 26 lit. p) se propune reformularea în sensul completării cu prevederile art. 30 alin. (4), prevederi care urmează a fi abrogate;

-lit. m)-o), lit. h) –k) și lit. r) și s) vor păstra aceiași formă;

-se introduce lit. ș), față de forma în vigoare, la care se prevede expres competența Consiliului Concurenței în materie de ajutor de stat, prin trimitere la OUG nr. 117/2006

La art. 26 se introduc două noi alineate, respectiv alin. (2) și (3).

Alin. (2) are ca scop să reglementeze situațiile în care, în exercitarea atribuțiilor, Consiliul Concurenței poate realiza examinări preliminare și poate cere informații întreprinderilor, în condițiile art. 35, astfel cum acest articol se modifică.

La alin. (3) se va face trimitere la drepturile și obligațiile pe care Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate națională de concurență, precum și instanțele naționale care aplică la nivel național direct art. 101 și 102 din TFUE, le au în temeiul art. 11-16 și art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, precum și în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 139/2004.

• Art. 27 se modifică urmând ca la alin. (2) lit. b) să fie reformulat, întrucât textul în vigoare restrânge competența Consiliului Concurenței de a adopta regulamente doar la autorizarea concentrărilor, fiind însă necesar ca, după caz, textul să permită adoptarea și a altor regulamente în materie de concentrări economice. Litera c) și d) se elimină întrucât exceptarea prevăzută la lit. c) nu se mai face prin regulamente ale Consiliului Concurenței, în condițiile modificărilor propuse la art. 5 din lege, iar prevederile lit. d) se referă la regimul dispenselor, eliminat prin modificările propuse la art. 5 din lege.;

La lit. c) a alin. (2) se vor regăsi în schimb prevederi referitoare la competența de a adopta regulamente cu privire la practicile anticoncurențiale, competența care nu este prevăzută expres, în prezent;

La lit. f) a alin. (2) se elimină sintagma “solicitări de dispensa”, întrucât modificările propuse la art. 5 din lege elimină regimul dispenselor.

Lit. a) a alin. (3) se modifică pentru aceleași rațiuni menționate mai sus, referitoare la modificarea lit. b) a alin. (1). De asemenea, la lit. b) a alin. (3) se vor introduce prevederi care reglementează expres competența de adoptare a instrucțiunilor în ceea ce privește practicile anticoncurențiale, la fel ca și în cazul alin. (1) care reglementează competența de a adopta regulamente.

La lit. c) a alin. (3) se introduc prevederi referitoare la masuri interimare si angajamente, in conformitate cu modificările și completările formulate la art. 46² și art. 47. La lit. d) a alin. (3) se vor regasi partial prevederi de la lit. c) a textului in vigoare. Astfel, de la lit. c) se va elimina sintagma “ plafoanelor valorice”, pentru a se pune in concordanta cu modificarea de la art. 8, prin care s-a eliminat acest plafon.

Se modifica totodata alin. (4) si (5) ale art. 27. Actele cu caracter normativ emise de Consiliul Concurenței sunt prevazute la art. 27 alin.(1), acestea fiind regulamentele și instructiunile, precum si ordinele prin care Consiliul Concurenței pune în aplicare, suspendă sau abrogă propriile reglementări. Actele cu caracter individual, precum și unele acte administrative cu caracter normativ sunt reglementate de art. 27 alin.(4) si (5) din legea concurenței. Este necesara clarificarea generică a tipurilor de decizii și ordinelor emise pe domenii de competență de autoritatea de concurență. La alin. (4) se propune eliminarea sintagmei “emite ordine prin care stabilește plafoanele valorice revizibile periodic”, prin prisma modificărilor aduse preambulului de la art. 8, în sensul eliminării plafonului valoric ce se stabilea periodic prin ordin al președintelui.

- La art. 28 se modifică alin. (2) pentru a fi în concordanță cu prevederile Legii nr. 554/2004, care prevad ca actele administrative cu caracter normativ pot fi atacate oricand. Acest text a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 1037/2009, modificarea fiind în conformitate cu cele reținute de instanța de control constituțional.

- Modificările de la art. 29 vizează în principal lit. d). Organizatiile profesionale/patronale pot fi imputernicite de stat sa emita reglementari in domeniul in care activeaza. Având în vedere implicarea, de multe ori, a acestor organizații in reglementarea unor aspecte care privesc functionarea pietei, este de preferat ca acestea sa se poata adresa autoritatii de concurenta in vederea obtinerii unei opinii/puncte de vedere asupra acestor reglementari.

- La art. 30, intrucât prevederile alin. (4) se dublează cu cele ale art. 26 alin. (1) lit. p), acestea vor fi abrogate, ele regasindu-se într-o formă completă la art. 26.

- Principalele modificări de la art. 32 se referă la alin. (2) și urmăresc modificarea taxei de autorizare. Aceasta urmează a fi stabilită la o cota de 0,04% din cifra de afaceri totală, spre deosebire de taxa actuală care este de 0,1%, dar calculată din cifra de afaceri înregistrată pe piața relevantă. Având în vedere că s-a propus calcularea taxei la cifra de afaceri totala înregistrată pe piața României, este necesara stabilirea unui plafon maxim pentru ca aceasta taxa, raportata la cifra de afaceri totala sa nu fie impovaratoare pentru agentii economici. Se propune astfel reglementarea unui plafon maxim de 100 000 euro. Fixarea acestor limite s-a făcut prin raportare la nivelul mediu al taxelor

percepute în 2009.

- Art. 33 se modifică, urmând a se completa alin. (1) prin prevederea expresă a competențelor Consiliului Concurenței cu privire la art. 101 și 102 din TFUE, conform art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

- La art. 34, pentru claritatea textului și înlăturarea problemelor de interpretare, se va înlătura din preambul trimiterea la textul integral al art. 40 și se vor menționa expres condițiile în care se declanșează investigațiile.

La lit. b) se elimină trimiterea la art. 12 (pentru motivele expuse în legătura cu modificările de la art. 26 alin. (1) lit a) și b)); totodată se adaugă trimiterea la art. 9 din lege, precum și la art. 101 și 102 din TFUE.

Prevederile de la lit. c) și d) vor fi eliminate din conținutul art. 34, prin prisma modificărilor de la art. 5 alin. (2) și art. 13 (în cazul lit. c)), precum și a faptului că, în ceea ce privește lit. d) declanșarea unei investigații la cererea autorităților prevăzute la art. 29 alin. (1) reprezintă în fapt o sesizare, în urma căreia, dacă există suficient temei de fapt și de drept, Consiliul Concurenței va declanșa investigație, din oficiu

Totodată, modificările de la art. 34 sunt în concordanță și cu Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 care prevede la art. 5 posibilitatea declanșării investigațiilor, din oficiu sau la plângere, în ceea ce privește posibilă încălcare a art. 101 și 102 din TFUE.

- Art. 35, astfel cum se modifică, va reprezenta cadrul general pentru solicitările de informații necesare Consiliului Concurenței în exercitarea atribuțiilor legale, de la întreprinderi și asociațiile de întreprinderi, precum și de la autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale.

O parte din prevederile art. 39 vor fi incluse în conținutul art. 35 (spre ex. la alin. (4)), urmând ca art. 39 să fie abrogat.

Alin. (1) al art. 35 va prevedea posibilitatea solicitării de informații de către Consiliul Concurenței în analizarea plângerilor și a notificărilor, precum și în realizarea celorlalte atribuții de la art. 26, atât de la întreprinderi, cât și de la autoritățile publice, sub sancțiunea legală. Prin alin. (2) se creează cadrul legal necesar pentru ca inspectorii să poată solicita informații în examinările preliminare necesare în vederea exercitării, din oficiu, a unor atribuții. Alin. (3) introduce prevederi de natură a da eficiență obligațiilor de cooperare dintre Consiliul Concurenței și Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență, conform art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

Alin. (5) da expresie principiului consacrat de jurisprudența comunitară în materie de concurență, precum și prevederilor art. 17 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CE) 139/2004, art. 28 alin. (1) din

Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și art. 15 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 773/2004.

- După art. 35 se introduce un articol nou, art. 35¹ care urmărește să dea eficiență la nivel național reglementărilor comunitare, respectiv art. 19 din Regulamentul Consiliului (CE) nr.1/2003.

- Modificarile de la art. 36 sunt în acord cu legislația comunitară. Astfel puterile de inspecție ale Consiliului Concurenței sunt similare cu cele prevăzute în Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 pentru Comisia Europeană, puteri care se regăsesc ca atare și în legislația națională a celorlalte state membre, în competența autorităților naționale de concurență.

Se menține soluția actului, respectiv realizarea inspecțiilor inopinate la sediul întreprinderilor, doar în baza ordinului președintelui Consiliului Concurenței, fără a fi necesară autorizare judiciară, precum în cazul inspecției la domiciliu (prevăzută de art. 38), soluție confirmată de Decizia Curții Constituționale nr. 6/2010.

La alin. (1) lit. b), textul se completează cu sintagma “și de suportul pe care sunt pastrate”, conform art.20 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

La lit. c) se preiau de asemenea reguli instituite la nivel comunitar (lit.e) a art. 20 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003).

Alin (4) va prelua prevederile abrogate de la art. 26 lit. b) din lege.

Alin. (5) va reglementa expres inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței, în baza art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004. Se va da eficiența acestor prevederi comunitare, prin introducerea unor prevederi de natură procedurală la nivel național.

Alin. (6) introduce prevederi exprese cu privire la atacarea ordinului de inspecție, procedura urmând să deroge de la dreptul comun, în sensul că se prevede competența la Curtea de Apel București, ca instanță specializată și se reglementează termene mai scurte de atacare, decât cele prevăzute în dreptul comun. O astfel de procedură derogatorie de la dreptul comun este necesară prin prisma faptului că ordinele de inspecție nasc obligații importante pentru întreprinderile supuse inspecției, dar și o serie de drepturi pentru autoritatea de concurență. Atacarea și judecarea ordinelor într-o procedură derogatorie de la dreptul comun este de natură a oferi certitudine juridică întreprinderilor și totodată să permită continuarea investigațiilor Consiliului Concurenței, inspecțiile fiind o etapă în cadrul acestora.

Prin prisma puterilor de inspecție, este necesară reglementarea expresă a obligației organelor de poliție de a asigura sprijin inspectorilor de concurență în exercitarea puterilor de inspecție, putând exista situații în care numai în acest fel se poate respecta obligația pe care o are România, în calitate de stat membru, de a sprijini Comisia în efectuarea inspecțiilor inopinate, la sediul unor întreprinderi din România, și de a asigura exercitarea de către Comisie a puterilor pe care le are în temeiul art. 20 Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. În acest sens se introduc prevederile de la alin. (7) al art. 36;

Alin. (8) -(11) reglementează expres, la nivel national, conceptul de “legal privilege”, in materie de concurenta (recunoscut prima oara in cazul AM&S.) si procedura aplicabila.

La nivel comunitar, Curtea Europeana de Justitie a recunoscut conceptul de “legal privilege”, menit sa garanteze dreptul la aparare al intreprinderilor supuse investigatiilor in materie de concurenta.

Prezenta modificare urmareste sa preia limitele minime ale garantarii acestui drept, astfel cum au fost consacrate la nivel comunitar, avand in vedere ca, prin lege, se va consacra un sistem de aplicare paralela a legislatiei nationale si a celei comunitare de catre Consiliul Concurentei, respectiv in cazul aplicarii de catre Consiliul Concurentei a art. 101 si 102 din TFUE, intreprinderilor trebuie sa le fie respectate garantiile recunoscute la nivel comunitar. Se observa ca si alte state au prevazut expres la nivelul legislatiei nationale acest concept (ex. Ungaria, Olanda), recunoscut de instantele comunitare si respectat de Comisia Europeana. Modificările referitoare la „legal privilege”, reflecta jurisprudenta Curtii Europene, precum cea din cazul Akzo.

Prin procedura instituită prin aceste alineate, se urmărește a se asigura respectarea acestui concept, astfel cum a fost dezvoltat de jurisprudența instanțelor comunitare. În final, asupra caracterului privilegiat se pronunța instanța de judecată, având în vedere că, potrivit alin. (11) este reglementată posibilitatea atacării deciziei Presedintelui, la instanța specializată in materie de concurență. Avand in vedere caracterul specific al procedurii administrative de investigatie ce se desfasoara in fata Consiliului Concurentei este necesară instituirea unor termene de atacare a deciziei Presedintelui, derogatorii de la dreptul comun, care să asigure continuarea procedurii administrative.

- Modificările de la art. 38 au ca scop aducerea unor clarificari in ceea ce priveste competenta si procedura de urmat in vederea obtinerii autorizatiei judiciare. Se propune aducerea competentei de emitere a autorizatiei de la Tribunalul Bucuresti la Curtea de Apel, care are competenta sa judece si pe fond deciziile Consiliului Concurentei.

Prin eliminarea prevederilor actuale de la alin. (3) si (4) se urmărește asigurarea unei separatii între puterea judiciara, careia ii revine competenta de a emite autorizatia judiciara, si activitatea cu caracter administrativ a Consiliului Concurentei, in derularea inspectiei. Actele efectuate in cursul inspectiei urmează a fi supuse controlului judecatoresc, insa in procedura administrativa, respectiv in fata instantelor de contencios administrativ.

In ceea ce privește eliminarea prevederilor de la alin. (8), aceasta este necesară întrucât prevederile au fost preluate in mod identic din sistemul francez, fără să fi fost adaptate la sistemul national. Prin raportare la sistemul national, Consiliul Concurentei este cel care desfasoara inspectia nefiind astfel justificata o informare a sa in legatura cu inceperea inspectiei. (Consiliul Concurentei este cel care desfasoara aceasta inspectie cu autorizatia judiciara a instantei).

În schimb la alin. (8), astfel cum se va modifica, se introduc prevederi menite sa dea eficienta prevederilor din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 care prevad expres la art. 21 ca “o decizie adoptata de

Comisie in temeiul alin. (1) nu poate fi executata fara autorizarea prealabila a autoritatii judiciare nationale a statului membru in cauza” (alin. (1) al art. 21 se refera la inspectiile desfasurate de Comisie in spatiile private).

- Întrucât la art. 35 modificat se vor regasi prevederile art. 39, acest din urmă articol va fi abrogat.

- Art. 40 se va modifica după cum urmează:

-alin. (1) si (2) se modifică in conformitate cu modificările de la art. 34. In acest sens, art. 34 s-a modificat in sensul eliminarii posibilitatii declansarii investigatiilor la cerere; a ramas doar posibilitatea declansarii din oficiu (incluzand si eventualele sesizari) sau la plangere.

Totodata, la alin. (2) se propune marirea termenului de analiza si respingere a plangerii de la 30 la 60 de zile. Adoptarea unui termen mai mare este determinata de necesitatea de a dispune de un termen rezonabil care să permită Consiliului Concurenței să analizeze o plângere și să-și formeze o opinie clară cu privire la soluționarea în mod corect a acesteia, în funcție de natura încălcării, de caracteristicile fiecărui caz în parte, de diferitele faze procedurale, de nevoia de a solicita informații suplimentare de la părți sau de la terți, de comportamentul părților în cursul procedurii de analiză/investigație, de complexitatea cazului și de importanța lui pentru diferitele părți implicate. In plus, se prevede ca respectarea in procedura administrativa a drepturilor autorului plangerii se va face prin recunoasterea posibilitatii acestuia de a prezenta un punct de vedere, fata de intentia Comisiei de a respinge plangerea acestuia.

Alin. (3), in vederea acoperirii unei lacune a legii, va reglementa expres competenta speciala a Curtii de Apel Bucuresti in ceea ce priveste deciziile de respingere a plangerilor. Ca act administrativ aceasta decizie de respingere a plangerii se ataca in contencios administrativ, conform Legii nr. 554/2004. In prezent, deși în cazul celorlate decizii ale Consiliului Concurenței este prevăzută competenta teritoriala speciala a Curtii de Apel Bucuresti, o astfel de competență nu este prevazută și în cazul deciziei de respingere a unei plangeri prin care se invoca posibila încălcare a art. 5 sau 6 din lege;

Se introduc prevederi referitoare la necesitatea stabilirii prin regulament a conditiilor in care o solicitare este calificata ca o plangere, la alin. (4). In acest sens, s-au avut in vedere prevederile de la pct.6 coroborate cu art. 5 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 773/2004.

La alin. (5) pentru claritatea textului si pentru a inlatura problemele de interpretare a acestor prevederi, care au ridicat probleme in practica Consiliului Concurenței, s-a propus eliminarea trimiterii la termenul “prevazut prin legi speciale” si s-a prevazut expres termenul de 30 de zile in care Consiliul Concurenței trebuie sa raspunda unei plangeri care nu cade sub incidenta legii.

- Modificarea art 42 are in vedere structurarea in doua alineate pentru claritate si pentru a inlatura posibile interpretari diferite date acestui articol. Primul alineat va reglementa procedura in cazul

investigațiilor declansate din oficiu, iar alin. (2) a celor declansate la plangere.

- Modificările de la art. 43 au în vedere corelarea cu modificările de la art. 42 și art. 34, acestea din urmă eliminând declansarea investigațiilor la cerere; se menține doar posibilitatea declansării din oficiu (incluzând și eventualele sesizări) sau la plangere.

- Modificările art. 44 preia la nivel național reguli comunitare consacrate în art. 8, 15, 16 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 773/2004. Proceduri similare sunt reglementate și la nivelul legislației aplicabilă în materie de concurență din alte state membre.

Propunerile au ca scop să dea eficiență dreptului partilor de a consulta dosarul. Acesta este un drept al partilor implicate în cauză pentru a le permite să-și formuleze apărările, drept care nu poate fi refuzat. Totodată, acest drept este supus unor condiții speciale în ceea ce privește anumite documente care fac parte din dosar, cum ar fi informațiile confidențiale și documentele interne.

Modificările de la alin. (3) preiau principiile comunitare, cu privire la dreptul de acces la dosarul de investigație al Consiliului Concurenței, ca autoritate națională de concurență care aplică inclusiv prevederile comunitare incidente în materie.

Se elimină din textul art. 44 trimiterile la „secret de stat”, întrucât documentele care reprezintă secret de stat fac obiectul de reglementare al Legii 182/2002. Totodată, întrucât decizia ca act administrativ este supusă controlului instanțelor de judecată, se propune reglementarea unei proceduri derogatorii de la dreptul comun, respectiv atacarea deciziei președintelui, în procedura de urgență la Curtea de Apel București, ca instanță specializată în materie de concurență. Se prevăd termene de atacare care derogă de la dreptul comun, pentru a da eficiență procedurii urgente.

Modificare de la alin. (5) urmărește eliminarea oricărui risc care ar putea apărea în urma anulării deciziei de către instanță. Astfel, se prevede suspendarea legală a procedurilor în fața Consiliului Concurenței până la soluționarea cauzei de către instanțe.

Totodată, în textul art. 44 (alin. (6)) se preia o regulă consacrată la nivel comunitar, în art. 27 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și art. 15 alin. (3) din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 773/2004 potrivit căreia nici o dispoziție legală nu poate împiedica dezvăluirea informațiilor necesare pentru a dovedi o încălcare a art. 101 sau 102 din TFUE. Preluarea acestei reguli comunitare este necesară în condițiile în care Consiliul Concurenței aplică art. 101 și 102 din TFUE, în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003.

- Modificările de la art. 45 au ca scop punerea în concordanță a acestui articol cu toate celelalte modificări preconizate, precum și cu art. 5, art. 7 și art. 29 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. Totodată, modificările propuse urmăresc să asigure mai multa

claritate textului legal.

Textul propus la lit e) poate înlocui, în mod eficient, mecanismul prevăzut actualmente la art. 7, a carui abrogare se preconizează;

- La art. 46 se aduc modificări de natură a simplifica procedura administrativă, a clarifica textele legale și a evita interpretările diferite. În scopul simplificării procedurii administrative care este atât în interesul întreprinderilor, cât și al Consiliului, la alin. (1) se propune ca în locul emiterii unei decizii de neintervenție în cazul în care operațiunea nu cade sub incidența legii, cererea să se soluționeze prin emiterea unei adrese.

La alin. (2) și (3) se propun modificări care să evidențieze, în mod clar, faptul că și faza I a procedurii privind concentrările economice, se pot propune angajamente care să înlăture îndoielele privind compatibilitatea cu mediul concurențial (remediile formulate în faza I, în conformitate cu art. 6 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, precum și cu prevederile cap. IV din Comunicarea Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004);

La alin. (3) și alin. (4) lit. c) propunerile urmăresc să clarifice faptul că "obligatiile și/sau condițiile" impuse printr-o astfel de decizie sunt urmarea acceptării angajamentelor propuse de părți și acceptate de Consiliul Concurenței. În acest sens, au fost preluate regulile consacrate la nivel comunitar, în art. 8 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, precum și în Comunicarea Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 139/2004

În plus, la acest articol, pentru a înlătura situații întâlnite în practica Consiliului Concurenței, în care întreprinderile refuză depunerea notificării în vederea analizării compatibilității cu mediul concurențial normal, se prevede expres la alin. (8), competența Consiliului Concurenței de a analiza și acele operațiuni care reprezintă concentrări economice, chiar în lipsa unei notificări formale din partea întreprinderilor implicate.

După art. 46 se introduce un articol nou, art. 46¹ care prevede măsurile pe care Consiliul Concurenței le poate adopta în condițiile în care constată că o operațiune de concentrare a fost pusă în aplicare și că aceasta a fost declarată incompatibilă cu un mediu concurențial. Se dă astfel eficiență atribuțiilor pe care Consiliul Concurenței le are în materia controlului concentrărilor economice, fiind preluate reguli consacrate la nivel comunitar de art. 8 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în ceea ce privește Comisia Europeană.

- După art. 46¹ se introduce articolul 46² care urmărește să reglementeze competența Consiliului Concurenței de a adopta decizii cu angajamente, conform principiilor generale prevăzute de art. 5, 9 și 27 alin. (4) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, precum și cele din art. 6 și 8 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 și din Comunicarea Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004;

Introducerea unor prevederi exprese referitoare la competența Consiliului Concurenței de a adopta decizii cu angajamente, este de natură a reduce durata investigațiilor și numărul de litigii pe rolul instanțelor judecătorești privind deciziile Consiliului Concurenței.

- Modificările de la art. 47 au ca scop clarificarea condițiilor în care Consiliul Concurenței poate adopta măsuri interimare/provizorii. Prin modificările de la alin. (1), (2), (3) sunt preluate principiile privind adoptarea de măsuri interimare, consacrate de art. 8 al Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, iar la alin. (4) principiile din art. 8 alin.(5) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 .

Astfel, spre deosebire de varianta în vigoare a art. 47 s-a optat pentru o distincție clară între practicile anticoncurențiale și concentrările economice, întrucât condițiile de adoptare a măsurilor interimare sunt diferite, potrivit principiilor comunitare.

- După art. 47 se introduce un nou articol, art. 47¹ care va reprezenta cadrul general de atacare a deciziilor adoptate de Consiliul Concurenței.

Acest articol va reuni prevederile de la art. 20 alin. (6) și art. 47 alin. (4), care se suprapuneau și se va completa cu prevederea competenței teritoriale speciale a Curții de Apel București în ceea ce privește deciziile de la art. 15 alin.(8), cu privire la care nu se prevede în lege o cale de atac. Totodată, la acest articol se introduce și decizia adoptată de autoritatea de concurență, în temeiul art.9 din lege.

La alin. (2) se prevede posibilitatea suspendării de către instanță a executării deciziei atacate. În scopul evitării tergiversării de către întreprinderi a judecării cauzei, în condițiile în care au obținut suspendarea executării deciziei Consiliului Concurenței se prevede suspendarea executării numai cu condiția plății unei cauțiuni, în cuantum de 30% din amenda stabilită prin decizia atacată, cuantum care este de natura a determina întreprinderile să evite o eventuală tergiversare a cauzei. În practică, se constată că, în măsura în care au obținut suspendarea executării deciziei, întreprinderile recurg la toate mijloacele procedurale posibile (excepții, expertize, strămutări), în încercarea de a prelungi suspendarea executării deciziei contestate.

- Art. 49 se modifică, fiind completat cu prevederile art. 101 și 102 din TFUE. Tratatul prevede sancțiunea nulității de drept a înțelegerilor sau deciziilor interzise de art. 101 și 102, articole pe care Consiliul Concurenței are competența de a le aplica în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003.

- La art. 50 se propune, reglementarea expresă a limitei minime a sancțiunilor.

În conformitate cu prevederile art. 3 din OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor- "Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde (...); în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori(...)" se stabilesc limitele minime ale

amenzii contravenționale;

Se elimina conținutul lit. a) în scopul corelării cu modificările propuse la art. 15. Se elimina trimiterea din textul art. 50 la prevederile art. 5 alin. (3), în concordanță cu modificările de la art. 5 de eliminare a regimului dispenselor și se completează, astfel încât să acopere și informațiile transmise ulterior notificării (în concordanță cu prevederile art. 14 (1) lit. a) din Regulamentul Consiliului (CE) nr.139/2004).

La lit. b) și c) ale art. 50 se introduc prevederi de natură a da eficiența prevederilor de la art. 35 alin. (2), astfel cum acesta se modifica.

Se propune eliminarea prevederilor de la lit. e) a art. 50, întrucât refuzul în cazul art. 37, poate reprezenta încălcarea autorizației judiciare data de instanța de judecată.

- După art. 50 se propune introducerea unui articol nou, respectiv art. 50¹. Textul va reglementa expres sancțiunile pentru încălcarea art. 35 alin. (1) lit b), astfel cum se modifică, de către autoritățile publice, folosindu-se modelul existent în OUG nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat.

Totodată, prin prisma art. 50¹ se va completa și art. 55, aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50¹ urmând a intra în competența comisiei Consiliului Concurenței.

- Art. 51 se modifică după cum urmează:

În preambul se prevăd limitele minime ale amenzii. Ratiunea acestor completări este similară cu cea menționată pentru modificarea preambulului art. 50.

Lit. a) se completează cu art. 101 și 102 din TFUE, conform competențelor dobândite de Consiliul Concurenței, în temeiul art. 5 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

Lit. b) a art. 51 va reglementa contravenția constând în omisiunea unei notificări puse în practică, în concordanță cu principiul prevăzut la art. 14 (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, potrivit căruia se sancționează nu simpla omisiune de a notifica într-un anumit termen o operațiune de concentrare, chiar dacă aceasta nu a fost pusă în practică (asa cum este în prezent în legea națională), ci doar omisiunea notificării concentrării realizate și totodată pusă în practică.

Alin. (2) al art. 51 se va modifica în scopul preluării regulilor comunitare consacrate de art. 23 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, în scopul asigurării efectului disuasiv al sancțiunii.

La alin. (3) va fi reglementată politica de clemență aplicabilă în cazul înțelegerilor anticoncurențiale care intră sub incidența art 5, precum și a art. 101 din TFUE.

- După art. 51 se introduce un nou articol art. 51¹, care are scopul de a reglementa, prin excepție, situația în care din motive obiective sancțiunea nu se poate raporta la cifra de afaceri din anul anterior sancționării, conform regulilor de la art. 50 și 51. Necesitatea reglementării acestor excepții a fost evidențiată de practica Consiliului Concurenței.

• Art. 52 se modifică și va avea două alineate. La alin. (1), fata de forma in vigoare, se modifica criteriile de individualizare a sancțiunilor, prin eliminarea “consecintelor” pentru a fi in conformitate cu prevederile art. 23 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, în condițiile în care Consiliul Concurenței aplică și art. 101 și 102 din TFUE ori de câte ori o practică anticoncurențială care intră sub incidența legislației naționale poate afecta comerțul între statele membre. In plus, un alt argument care impune aceasta modificare este reprezentat de faptul ca, in cazul contravențiilor „procedurale”, nu se poate pune problema efectelor produse prin savarsirea acestor contravenții. Consecintele vor fi avute in vedere, in cazul contravențiilor de la art. 51, conform Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor, la fel cum se intampla și in prezent, fiind un criterii in functie de care se stabileste gravitatea incalcării.

Alin. (2) va reglementa situația în care recunoasterea savarsirii faptei de catre întreprindere reprezinta circumstanta atenuanta care va conduce la diminuarea amenzii cu pana la 25% din nivelul de baza.

Cooperarea dintre companii și Consiliul Concurenței poate îmbraca mai multe forme:

- Cooperarea simpla, in cadrul procedurii administrative, care presupune ca respectiva companie ofera informatii și sprijina activitatea Consiliului Concurenței suplimentar fata de ceea ce implica obligatiile legale pe care le are- poate fi retinuta ca circumstanta atenuanta;

- Cooperarea in cadrul politicii de clementa- poate determina scutirea de amenda sau reducerea acesteia;

- Cooperarea sub forma recunoasterii faptei anticoncurențiale, propusa a fi introdusa ca o circumstanta atenuanta, la alin. (2) al art. 52, cu un regim special, in sensul ca determina o reducere a amenzii mai mare decat o simpla circumstanta atenuanta (dar mai puțin decat reducerea obtinuta in cadrul politicii de clementa).

- acest instrument, prin motivarea companiilor de a recunoaste fapta, obtinand o reducere considerabila a amenzii- reprezinta o forma de cooperare care difera de clementa; prin prevederea legala propusa, nu trebuie in niciun caz sa se creeze confuzie între cele doua instrumente, care au un regim juridic distinct și determina pentru companii „recompense” diferite (mai substantiale in cazul clementei, in mod firesc);

- politica de clementa are ca scop descoperirea și/sau dobandirea de catre Consiliul Concurenței de dovezi in vederea probării faptei anticoncurențiale;

-circumstanta atenuanta sub forma recunoasterii are ca scop diminuarea riscului ca decizia Consiliului Concurenței sa mai fie atacata, pe fond, in instanta;

-cronologic, in cadrul procedurii administrative, aplicarea pentru politica de clementa presupune, in mod esential, sa fie anterioara chiar declansării investigației, precum și întocmirii raportului de investigație. Recunoasterea faptei, asa cum apare in propunerea formulata, poate interveni doar atunci cand se naste interesul companiei de a face acest lucru, deci doar ulterior momentului in care compania afla de probele pe care Consiliul Concurenței le detine pentru probarea faptei

anticoncurențiale, moment care, așa cum se desfășoară procedura investigației, este cel al transmiterii raportului de investigație și nasterii dreptului de acces la dosarul Consiliului Concurenței;

În privința posibilității Consiliului Concurenței de a scurta durata procedurii administrative în situația recunoașterii faptei:

- în cazurile de înțelegeri anticoncurențiale, este posibil ca nu toți participanții la înțelegere să recunoască săvârșirea contravenției; prin urmare, este necesar ca procedura să fie finalizată în același moment față de toți participanții la respectiva înțelegere, nefiind posibilă scurtarea duratei doar pentru compania/companiile care au recunoscut fapta;

- reprezentând o circumstanță atenuantă, recunoașterea faptei își produce efectele la momentul individualizării sancțiunii, exclusiv în privința companiei care arată în mod expres că a săvârșit fapta anticoncurențială;

- Modificările de la art. 53 urmăresc corelarea textului cu abrogarea de la art. 7 și cu prevederile introduse la art. 51¹.

- Modificările de la art. 54 urmăresc în principal corelarea cu celelalte modificări, precum cele de la art. 5, 6, 26, 35, 46, 47, 46² alin. (3).

La alin. (2), în mod similar art. 51¹ se reglementează aplicarea amenzilor cominatorii în situațiile de excepție în care cifra de afaceri în anul anterior sancționării nu poate fi determinată.

- La art. 55 se modifică alin. (2)–(4), după cum urmează:
Alin. (2) se modifică în sensul eliminării trimiterii la art. 51 alin. (1) lit. d), întrucât această trimitere se dubla cu prevederi din alin. (3) al art. 55. Practic, datorită unei erori, în prezent, legea prevede în privința contravențiilor reglementate la art. 51 lit. d) ca sancțiunea să se aplice atât de către inspectorii de concurență, cât și de comisiile.
Prin modificările de la alin. (3) urmează ca aplicarea amenzilor prin proces-verbal întocmit de inspectorii de concurență să se limiteze la situațiile ce reclamă existența unui instrument de coerciție la îndemana personalului cu atribuții de execuție. Concret, este vorba de acțiunile/inacțiunile ce pot afecta buna desfășurare a inspecțiilor inopinate, prevăzute la art. 50 lit. d) și lit. e). În celelalte cazurile ce nu reclamă sancționarea imediată, la fața locului, de către inspectorii de concurență, cum este spre ex. cazul contravențiilor referitoare la furnizarea de informații inexacte/incomplete, precum și în cazul prevăzut la art. 50¹ se propune ca sancționarea să revină structurilor cu rol de decizie, în cazul de față Comisiile Consiliului Concurenței (pe baza unei note întocmite de Direcția care se ocupă de cazul respectiv), iar nu personalului cu rol de execuție. În acest fel, sancțiunea va fi adoptată prin decizie, supusă controlului instanței de judecată.
Se elimină teza finală a alin. (4) care face referire la instanța competentă, având în vedere că se dublează cu prevederile alin. (5) ale art. 55.

- Art. 56 se modifică eliminandu-se trimiterea la art. 51 alin. (1) lit. d), intrucat in cazul acestor contraventii sanctiunea se aplica de Comisia prin decizie, iar nu de catre inspectorii de concurenta, prin proces verbal, pentru a se justifica aplicabilitatea regimului juridic instituit prin O.G nr. 2/2001. Totodata, se propune modificarea in sensul prevederii si a altor exceptii de la O.G nr. 2/2001, respectiv de la art. 5 (sanctiunile) si art. 8 (limitele sanctiunilor), avand in vedere ca limitele sanctiunilor sunt cele prevazute la art. 50 și 51 (spre ex, in cazul proceselor verbale de sanctionare, pe de o parte legea concurentei prevede ca se aplica regimul juridic al O.G nr. 2/2001, inclusiv in ceea ce priveste limitele amenzii, iar pe de alta parte, tot conform legii, amenda poate ajunge pana la 1% din cifra de afaceri). In conditiile in care nu s-ar prevedea ca exceptie si neaplicarea art. 8 din OG 2/2001 s-ar putea da nastere la interpretari diferite, respectiv s-ar putea considera ca limita maxima a amenzii aplicata de Consiliul Concurentei este cea din OG nr. 2/2001.

- Art. 57 se modifică in scopul asigurarii unei transparente depline in ceea ce priveste deciziile emise de Consiliul Concurentei. Astfel, alin. (1) nu va mai face trimitere limitativă la deciziile emise conform art. 45-46, 54-55. Pentru transparenta decizionala este necesar ca toate deciziile sa fie publicate pe site.

- Modificările de la lit. a) a alin. (1) al art. 58 se modifică pentru a fi in concordanta cu modificarile de la art. 50.

Nu se aduc modificari semnificative in ceea ce priveste termenele de prescriptie aplicabile in cazul incalcarii prevederilor in materie de concurenta, ci se urmareste o reglementare unitara a contraventiilor de acelasi tip, cum sunt cele procedurale prevazute la art. 50 lit. a)-e), contraventii la care face referire lit. a) a art. 58, a carei modificare se propune;

Propunerea de modificare a art. 58 alin. (1) nu vizeaza termenele de prescriptie, ci avand in vedere ca la art. 50 sunt reglementate aceleasi tipuri de contraventii, s-a propus ca si pentru contraventiile prevazute la lit. a)-b) ale art. 50 sa fie prevazut termenul de 3 ani, la fel cum este in prezent pentru contraventiile de la lit. c)-e) ale art. 50, iar nu cel de 5 ani, care se aplica in prezent acestor contraventii

La alin. (2) al art. 58 se inlocuieste sintagma „de la data incetarii practicii” cu sintagma „de la data săvârșirii faptei”, pentru a fi in acord deplin cu principiul aplicabil in materie contraventionala.

- Modificarile de la art. 60 urmaresc sa elimine trimiterea la practicile interzise de art. 6 (abuzul de pozitie dominanta), precum si trimiterea la exceptia de la art. 8, deoarece acest articol nu instituie o exceptie, precum cea de la art. 5 alin. (2). In masura in care nu sunt indeplinite pragurile de la art. 8, art. 5 nu este incident. Totodata s-a prevazut expres pedeapsa interzicerii dreptului de a ocupa o functie sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii, potrivit prevederilor art. 65 Cod penal, in scopul asigurării unui efect deplin al

sanctiunii, inclusiv sub aspectul preventiv.

- Se introduc 6 noi alineate la art. 61.

Alin. (2) are in vedere problema transferului suprapreturilor, consacrată la pct. 2. 6 din Cartea Alba –actiuni in despagubire pentru cazurile de incalcare a normelor CE antitrust (prevederi asemanatoare se regasesc si in legislatiile altor state membre (ex. Germania).

Prin prevederile alin. (3) se urmareste protectia intr-o anumita masura a beneficiarului de clementa sub forma imunitatii la amenda, fara sa-l exonereze de raspunderea civila pentru incalcarea normelor antitrust. Astfel, acesta nu este descurajat sa aplice pentru clementa, neexistand riscul ca el sa plateasca si pentru prejudiciile create de ceilalti participanti la cartel, fara ca ulterior sa-si poate recupera de la acestia despagubirile platite si in numele lor, in situatia in care unii dintre participantii la cartel ar fi in imposibilitatea de a plati. El va raspunde civil doar pentru prejudiciul cauzat de propriul sau comportament. Aceasta regula se regaseste si la nivel comunitar (Cartea Alba), in ceea ce priveste actiunile in despagubiri privind incalcarea art. 101 si 102 din TFUE. Prevederile alin. (4) au ca scop sa asigure protectia informatiilor secrete de afaceri si a altor informatii confidentiale aflate in dosarul cauzei investigate de autoritatea de concurenta. In acord cu principiile comunitare, alin. (5) este la randul sau menit a incuraja si a crea cadrul procedural necesar actiunilor in despagubiri pentru prejudiciile cauzate de o practica anticoncurentiala. Termenul de 2 ani este similar celui prevazut in Cartea Alba –actiuni in despagubire pentru cazurile de incalcare a normelor CE antitrust.

Alin. (6) urmareste preluarea in legislatia nationala a regulilor comunitare instituite prin art. 15 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 referitoare la ” amicus curie”.

În vederea îndeplinirii de către România, în calitate de stat membru, a obligațiilor care îi revin, în temeiul art. 15 (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, în relația cu Comisia Europeană, se propune introducerea la alin. (7) a unor prevederi potrivit cărora în toate cazurile în care instanțele naționale aplică, în mod direct, art. 101 și 102 din Tratat, după comunicarea către părți a hotărârii susceptibile de exercitare a unei căi de atac, acestea vor transmite, de îndată, o copie a hotărârii, către Comisia Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței, ca autoritate responsabilă în materie de concurență, în relațiile cu instituțiile comunitare.

- Prin prisma modificarilor propuse in cuprinsul legii referitoare la eliminarea sistemului de certificare prealabila a neinterventiei si cel de exceptare individuala se impune abrogarea art. 63 care face trimitere la notificarea in vederea certificarii neinterventiei sau in vederea obtinerii exceptarii individuale.

- Se modifica alin. (1) si (2) ale art. 64. Modificarea de la alin. (1) are ca scop sa elimine din textul acestui alineat trimiterea la art. 8, intrucat s-a propus eliminarea plafonului stabilit anual de Consiliul Concurenței. Totodata se completeaza textul alin. (1), deoarece in

cazul vanzarilor pe teritoriul UE, acestea nu mai sunt considerate exporturi, ci livrari intracomunitare.

De asemenea modificarile de la alin. (2) urmaresc corelarea textului cu dispozitiile art. 10, astfel cum se propune a fi modificat, prin urmare trimiterea fiind necesar a fi facuta la prevederile alin.(1) lit. b) a art.10.

- Armonizarea cu regulile de la art. 5 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 impune necesitatea unor modificari in ceea ce priveste lit. a) si b) ale art. 65.
- Modificarile de la art. 66, precum si abrogarea art. 67 sunt determinate de modificarile de la art. 8, respectiv eliminarea plafonului anual stabilit de Consiliul Concurentei.

In final, proiectul contine dispozitii finale si tranzitorii, la art. I-V. Astfel, la art. IV, alin. (1), se propune introducerea unui termen de intrare in vigoare. Acest termen trebuie sa fie de natura a permite elaborarea legislatiei secundare si parcurgerea intregii proceduri pana la adoptarea regulamentelor si instructiunilor necesare, procedura care include realizarea consultarii publice, obtinerea avizelor de la Consiliul Legislativ, adoptarea in Plenul Consiliului Concurentei, publicarea in Monitorul Oficial)

Proiectul reglementeaza principii generale, fiind insa absolut necesara detalierea acestora la nivelul legislatiei secundare pentru a putea fi aplicate in procedura Consiliului Concurentei.

3. Alte informații (**)	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al actului normativ	
1. Impactul macroeconomic	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Se reduc semnificativ timpul și costurile întreprinderilor în relația cu Consiliul Concurenței. De exemplu, prin eliminarea procedurii dispensei și a certificării prealabile a neintervenției are loc o simplificare a procedurilor administrative, fapt care este în beneficiul întreprinderilor. Alte simplificări vor fi operate la nivelul legislației secundare, după modificarea și completarea legii, în aplicarea careia este adoptată întreaga legislație secundară.
3. Impactul social	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
4. Impactul asupra mediului (***)	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a: Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7

1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:					
a) buget de stat, din acesta:					
(i) impozit pe profit					
(ii) impozit pe venit					
b) bugete locale:					
(i) impozit pe profit					
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:					
(i) contribuții de asigurări					
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:					
a) buget de stat, din acesta:					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
b) bugete locale:					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
3. Impact financiar, plus/minus, din care:					
a) buget de stat					
b) bugete locale					
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare					
7. Alte informații					

Secțiunea a 5-a
Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare	Ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ se va impune atât modificarea unor acte administrative cu caracter normativ care fac parte din legislația secundară (regulamente, instructive), cât și abrogarea sau elaborarea unor astfel de acte. Legislația secundară adoptată de Consiliul Concurenței se pune în aplicare prin ordin al Președintelui Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor Legii concurenței.
2. Compatibilitatea prezentului act normativ cu legislația	Se asigură compatibilitatea deplină a Legii concurenței nr. 21/1996, republicată cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr.1/2003 și al

comunitară în materie	Regulamentului Consiliului (CE) nr. 139/2004.	
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect	
4. Evaluarea conformității:		
Denumirea actului sau documentului comunitar, numărul, data adoptării și data publicării	Gradul de conformitate (se conformează/nu se conformează)	Comentarii
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect	
6. Alte informații	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.	

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Propunerile de modificare a Legii concurenței au fost postate pe site-ul Consiliului Concurenței, timp de 30 de zile, cei interesați transmițând autorității de concurență propuneri și observații. Au avut loc și consultări informale cu reprezentanții mediului de afaceri, privind aspectele care îngreunează aplicarea legislației concurenței, iar unele propuneri au fost preluate în propunerea de act normativ.	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ		
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect	

<p>5. Informații privind avizarea de către:</p> <p>a) Consiliul Legislativ</p> <p>b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării</p> <p>c) Consiliul Economic și Social</p> <p>d) Consiliul Concurenței</p> <p>e) Curtea de Conturi</p>	<p>Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de ordonanță de urgență, prin avizul nr.787/23.06.2010.</p>
<p>6. Alte informații</p>	<p>Actul normativ a fost avizat favorabil de către Consiliul Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 38 alin.(3) din Legea nr. 317/2004 având în vedere că propune introducerea anumitor atribuții în sarcina instanțelor naționale, prin avizul nr.12115/1154/2010.</p> <p>Totodata, actul normativ si a fost transmis spre consultarea Comisiei Europene.</p>

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ

<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ</p>	<p>Propunerile de modificare ale Legii concurenței au fost publicate pe site-ul Consiliului Concurenței pentru o perioadă de 30 de zile, asigurându-se astfel celor interesați posibilitatea de a lua cunoștință de acestea și de a transmite observații și propuneri</p>
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice</p>	<p>Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>3. Alte informații</p>	

Secțiunea a 8-a

Măsurile de implementare

<p>1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente</p>	<p>Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>2. Alte informații</p>	<p>Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect</p>

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

